

ÄLIIKKÄ

Partiolippukunta Kalevan Karhut

nro 2 / 2014

ÄLLIKKÄ

- LIPPUKUNTALEHTI -

44. vuosikerta

JULKAISIJA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

<http://www.kalevankarhut.net>

Kalevan Karhut

Liisanpuisto 1, 33540 Tampere

Lippukunnan tilinumero:

FI18 1509 5000 0093 84

Tuki ry:n tilinumero:

FI24 1277 3000 1153 84

lahjoitusviitenumero 1261

Meille saa antaa rahaa ihan vapaasti...

Päätoimittaja

Juhis Pietilä

Lemminkäisenkatu 10 A 14

33540 Tampere

040-7267030

juhis@kolumbus.fi

Painos 200

Toimittajat:

Petja Vatanen, Max von Essen, Pia von
Essen, Mikko Pihlajamäki

Valokuvat:

Mikko Pihlajamäki, Antto Hautamäki

Taitto:

Juhis Pietilä

TÄSSÄ NUMEROSSA

Tiedotteita	3
Leirimuistoja	4
Leirimestari	7
Ällikkä-kysely	11
Uusi jäsenrekisteri "Kuksa"	12
Silppusäkki	13
Virkailijat	14
Kokousajat	15

Lippukunta vuokraa Luosun kämpää Ylläksellä.

Hinta on talvisaikaan alkaen 9 euroa / hlö / vrk ja kesäaikaan alkaen 6 euroa / hlö / vrk. Lippukunnan jäsenet pääsevät vieläkin halvemmalla. Yli 20 hengen ryhmät neuvotellaan erikseen. Tilaa riittää noin 50:lle hengelle. Varustelu on 50-luvun tasoa.

Tiedustelut:

Jaakko Kuningas 045-1336451

Tiedotteita

6.12. lauantaina, **ITSENÄISYYSPÄIVÄNÄ**, Tampereen partiolaiset osallistuvat Kalevankankaalla kunnianosoitustilaisuuteen. Kalevan Karhut ovat mukana marssirivistössä pääportilta sankarihaudalle ja sieltä Kalevan kirkolle. Tule hautausmaan pääportille klo 11.15 mennessä pukeutuneena sään mukaan tummahkoihin vaatteisiin ja partiohuivi kaulassa. Tilaisuus loppuu ennen klo 13. Kotijoukot katselupaikoille!

15.12. maanantaina Kalevan Karhujen **JOULUINEN LUPAUSJUHLA** Kalevan kirkolla klo 18. Kaikki Karhut perheineen tervetuloa!

29.12. maanantaina joulun jälkeen partiolaiset keräävät hautausmailta kynttiläroskat pois **EKOTEKO**-tapahtumassa. Kokoontuminen klo 10 Kalevankankaan pääportilla, josta siirrytään Karhujen siivousalueelle kappelin eteläpuoliselle rinteelle. Seurakunta maksaa lippukunnalle talkoopalkkion. Kaikki sukulaiset, tuttavat ja naapurit mukaan, niin tehtävä on suoritettu parissa tunnissa!

Reipas ja raitis Karhutunturin joulupukki

päivystää taas
joulun alla

www.karhutunturi.net

Leirimuistoja

Haastattelija: **Pia von Essen**

Haastateltava: **Max von Essen**

P: Olitko viime kesänä partioleirillä?

M: Olin.

P: Koska se oli ja mikä sen nimi oli?

M: En mä tiedä, koska se oli, ja sen nimi oli Leirimestari. [29.7. - 3.8.2014]

P: Millainen leiri se oli? Kuka sen järjesti ja keitä siellä oli?

M: En mä tiedä, kuka sen järjesti. Siellä oli Kalevan Karhuja ja Suunta-tyttöjä.

P: Oliko siellä paljon ihmisiä?

M: Keskiverta.

P: Missä leiri oli?

M: Saarijärvellä.

P: Nukuitteko kämpissä?

M: Ei, vaan teltoissa.

P: Kuinka telttojen pystytys onnistui?

M: Ihan hyvin. No se meni vähän sillai plöriäks, kun me jouduttiin vähän kiristeleen niit narui koko ajan ja ne pölkyt oli osa vähän huonoja.

P: Mitä leirin ohjelmaan kuului?

M: Haikilla oli sellanen rasti, missä joltain oli jalka murtunut, joltain taju kankaalla, joltain niskat murtunu. Multa

oli muka jalka murtunut, mutta mä konkkasin niitä lujempaa, joiden piti taluttaa mua. Ja sitten yhdellä oli muka niska murtunut, niin yks, joka kannatteli sitä, niin pudotti sen yhtäkkiä maahan siitä niskojen kohdalta, nimitäin. Se joka oli tajuton, niin se meni ihan hyvin, kun me vaan vedettiin sitä suopursujen päällä. Sit sillä oli selässä kauheita punaisia viivoja.

P: Niin että oli siis haikki?

M: Joo.

P: Oliko pitkä?

M: En mä tiedä, ei ollu kilometrimittaria mukana.

P: Oliko monta päivää?

M: Ei, yhden yön.

P: Entä mitäs teitte leirissä ollessa, ei haikilla?

M: Vapaa-ajalla käpysotaa meidän teltan porukalla, tai pelattiin korttia. Saatiin kokilta kortit sillä ehdolla, että opetettiin sille joku peli. Sit meidän piti tehdä tarina ja kauhee hökkeli ja sit se ei toimikaan ja joku pikkupartiolainen syyttäis sen nuotion, mutta me ei voitu tehdä sitä, kun oli niin paljon muuta hommaa. Mut me alotettiin sitä tarinaa: "Tupla-whiskyssä käsitelty Nooan arkin palanen käänsi vivun

vasenta puolta...”

P: Teillä oli vissiin joku kilpailu siinä: millasia tehtäviä siinä oli, ja kuinka kävi ja miten ryhmät jaettiin?

M: Ryhmien jakamisesta en tiedä. Yks tehtävä oli: etsi sokkona trangian osat ja kokoa Trangia. Muumit voitti. Ryhmässä oli sekä sudareita että seikkailijoita ja ryhmät olivat sekaryhmiä. Ei ollut poikasudareita kuin minä olisin ollut, mutta sen takia pääsinkin isompiin, vaikka piti aloittaa niissä vasta syksyllä.

P: Oliko jotain hassuja sattumuksia?

M: Eipä juuri... No Timo-siili tungettiin mukiin!

P: ??

M: No semmonen [noin 10 cm] pehmosiili tungettiin tänkokoseen [noin 1,5

dl] mukiin.

P: Suosiko sää?

M: Välillä. Välillä oli kauhea ukkosmyrsky ja satoi rakeita ja tuli tulva.

P: Vai tulva? Mihin se tuli ja mitä taphtui?

M: Joka puolelle, missä satoi. Me oltiin silloin haikilla ekalla rastilla, niin ei voi tietää, mitä tapahtui, mutta teltassa kaikki kastui, kaikki tavarat. Imiköhän se telta läpi vai eikö meidän ojat toiminu.

P: Mitä te teitte haikilla?

M: Yövyttiin. Kuljettiin kävellen välillä teitä pitkin, välillä suossa. Ei ollut viitoitettu tie vaan piti suunnistaa. Se onnistui joissain kohtii, joissain ei ihan niin hyvin.

P: Oliko haikilla rasteja?

M: Rinkkalautta. Tehtiin rinkoista lautta ja mentiin sillä jonkun jutun yli. Salmi, jossa ei ollut virtausta.

P: Oliko kivaa?

M: En mä tiää... [Ainakin oli niin iloinen poika, kun tuli kotiin!]

P: Oliko koti-ikävä?

M: No ei! Paitsi jollain sudarilla tokana yönä.

P: Oliko hyvää ruokaa?

M: Joskus. Makaroni-spagetti ja liha oli hyvää, ja hernekeitto. Oliko muita hyviä... No se, mitä me tehtiin Trangialla; jotain nuudelihöskää.

P: Millaisia iltanuotioita teillä oli?

M: Iltanuotioita ei ollut, oli vaan kasa puita ja velho. Ei sytytetty, kun muuten

tarttettais koko palokunta.

P: Leirikutsussa luki, että luvassa on nikkarointia. Mitäs te teitte?

M: Tehtiin taulut, magneettitaulut.

P: Entä mitäs vesiohjelmaa oli?

M: Kanootin upotusta. Ämpärillä ja äyskärillä heitettiin toiseen kanoottiin, missä oli monta henkeä ja se oli intiaanikanootti, ja niin paljon, että se uppos. Oli kaksi kanoottia ja kaksi venettä, ja kanoottilaiset yritti upottaa toinen toisiaan. Ei saanu töniä, mutta kun se oli ihan täynnä vettä, niin se kiikku ja oli kiikkerä ja sitten pläts. Sit me melottiin saaren ympäri. Hypittiin myös kalliolta pelastusliivit päällä ja uitiin ne päällä 200 metriä. Sit meillä oli isoja vaatteita, jotka me puettiin

päälle ja mentiin uimaan ja yritettiin sitten riisua siellä niin että jalat ei yltäny pohjaan.

P: Entä oliko paljon vierailijoita ja erityisohjelmaa vierailupäivänä?

M: Ei. Kun ne tuli, niin otettiin kahvit, laskettiin lippu ja häivyttiin, se oli siinä.

P: Mitä muuta haluaisit kertoa?

M: Oltiin lipunryöstöä. Kaikki oli mukana paitsi aikuisparsat.

Leirimestari

tai kuinka selvitä haikista

Lähdimme leirille tiistaina, iltapäivällä. Oli lämmintä ja kyydit olivat ahtaita, joten kaikki nauttivat, mitenkäs muutenkaan. Kun kaikki olivat saapuneet Lentokentälle, aloitimme taivalluksen kohti Saarijärveä. Matkalta otimme mukaan myös yhteisiä tavaroita.

Kaikkien tavaroiden ollessa paikoillaan – tai edes sinnepäin – pysytimme leiriniemeen niger-telttamme, yhden tytöille ja yhden pojille. Tytöt joutuivat tietysti hankkimaan tukikepit itse, vanhempia kun olivat. Teimme myös rinkkatelineen, makuupussin tuuletuspuun sekä viritimme pyykkinarun.

Illalla oli vielä ohjelmassa lipunryöstöä ja iltapala. Vankilat täyttyivät nopeasti, joten epäilen, pääsivätkö kaikki juoksemaan sydämensä kyllyydestä. Iltapala oli hyvää, niinkuin kuuluukin.

Aamulla jouduimme heräämään aikaisin, vain jotta ehtisimme näkemään lipun nousevan ja verryttelemään nuoria, kankeita lihaksiamme. Aamupalan jälkeen aloimme nikkaroimaan sekä magneettimuistitauluja että leirin

porttia. Kun osa valmisti muistitaulua, toiset pystyttivät porttia. Siitä tulikin hieno, holvikaarimainen portti.

Sitten alkoi vesiurheilu. Kävimme melomassa kanootilla, hyppäsimme kanooteista, upotimme kanootteja, uimme pelastusliiveissä, uimme vaatteet päällä ja luultavasti myös ihan muuten vaan.

Kaikilla taisi olla hauskaa.

Kävimme illalla saunassa, jolloin uimme jälleen. Saimme hyvät löylyt.

Seuraavana päivänä oli haikille valmistautumista: otimme tärkeät tavarat mukaan ja jätimme turhat telttaan, maavaatteen päälle – joka vietiin sudenpennuille, jotka huhun mukaan tulivat sillä aikaa kun olimme haikilla.

Haiki alkoi puolenpäivän jälkeen. Ryhmät olivat seikkailijat eli siilit ja tarpojat eli ilvekset (vai oliko se ilves?). Ensimmäinen rasti olikin mahtava, saimme tehdä sen kaatosateessa! Sen jälkeen kenkäni kirjaimellisesti lainehtivat. Ja mitenkäs muutenkaan, heti kun olimme tehneet tehtävän, joka sivumennen sanoen oli saada yhdeksän ihmistä 3 x 3 ruudukon läpi, sade lakkasi. Ai kun kiva.

Seuraavaa rastia saimmekin etsiä, mutta lopulta se löytyi. Olimme Anton ilmansuuntarastilla, missä mietimme taitojamme tunnistaa ilmansuunnat. Jatkoimme sieltä matkaa halki lukuisien työmaa-alueiden ja muiden perin karujen alueiden läpi.

Löysimme lopulta itsemme Niemen tieltä, jossa meitä kehoitettiin varomaan koiraa, joten suuntasimme puskaan, josta löysimme rastin kolme: Rinkkalautta sekä ruokarasti! Aluksi laitoimme rinkkamme erätoverin päälle levitetyn makuualustan päälle, jonka jälkeen käärimme rullan keppejen avulla ja toivoimme parasta, kun lähdimme

ylittämään lahtea. Se onnistui yllättävän hyvin, eivätkä rinkkatkaan kastuneet enempää.

Samaan aikaan seikkailijatkin olivat eksyneet paikalle, ja olivat jo tekemässä ruokaa. Se ei tietenkään meitä hidastanut, joten aloimme tehdä nuudeli-kasvis-chilikastike-mössöä. Ruoka valmistuikin nopeasti ja maistui hyvältä.

Jatkoimme matkaa kohti seuraavaa rastia, samaan aikaan kun seikkailijat olivat onnistuneet aloittamaan rinkkalautan teon. Tapasimme ryhmämme kolmannen jäsenen seuraavalla rastilla, jolla yritimme arvata toisistamme asi-

oita ulkonäön perusteella. No jaa, mitä nyt voi odottaa, kun näemme osan ryhmästämme ensimmäistä kertaa. Joka tapauksessa rasti oli mahdettava onnistuminen (no ei).

Päivän viimeinen rasti oli Valkijärvellä, Suuntatyttöjen leiripaikassa, missä pystytimme oman erätoverimme. Se sujui melko hyvin, ainakin kun saimme hieman opastusta hra Visalta.

Kun kaikki erätoverit oli pystytetty, oli iltapalan aika. Se oli vaaleaa leipää, paprikoita ja salsakastiketta. Se meni siinä kuin muutkin ruoat: suusta alas.

Aamupala olikin sitten paljon paremman kuuloinen: pannukakkuja, pekonia, paistettuja kananmunia ja paahdoteleipää. Kaikille maistui, mutta sen tekeminen kesti pitkään. Purimme leirin ja pakkasimme, sitten olimme valmiit seuraavaan etappiin.

Palasimme Niemisentien eteen, josta suunnistimme suon yli kohti rastia numero kuusi: Ensiapu!

Raahasimme, kannoimme ja kaadoimme toisiamme, ja vaikka emme ehkä pärjänneet kaikkien taiteen sääntöjen mukaan, niin ainakin melkein.

Sitten lähdimme hortoilemaan kohti seuraavaa rastia, missä meitä oltiin odotettu mitä ilmeisimmin pitkään ja hartaasti. Teimme kolari-apu-paniikinrauhoitustehtävän, jonka jälkeen saimme kuulla, että emme ehtisi kahdelle viimeiselle rastille, joten söimme pikaisen lounaan ja lähdimme kohti Saarijärveä.

Saarijärvellä meitä odotti sauna ja totaalisesti eksynyt seikkailijajoukko, joka oli päässyt leiriin Pihliksen autolla.

Joten saunoimme, söimme ja näimme metsästä ilmestyneet sudenpennot, jotka tulivat myöskin syömään.

Illalla olikin pääasiassa lauontain iltaohjelman valmistelua, joka ei tainnut edistyä, ja lepäilyä, joka edistyi paljon paremmin. Iltaohjelmalla oli vielä kuulun maailmalle -rasteja, jotka olivat ihan mukavia.

Launontaiamu koitti kuten jokainen edellinenkin, aikaisella herätyksellä lipunnostoon. Sinä päivänä kasasimme melkolailla loppuun magneettitaulun ja lähdimme leirimestari-radalle sudenpentujen kanssa ryhmissä. Meidän täytyi kasata puita, hakata nauvoja, tehdä solmuja parin kanssa sekä paljon muuta

hauskaa. Illalla oli iltonuotion aika, missä esitimme esityksiä ja huusimme ja lauloimme (eli melkein sama asia).

Sunnuntaiamu koitti. Kaikkia väsytti, mutta tavarat täytyi pakata. Purimme rakennelmat ja teltan, ja veimme tavaroita veneellä kohti parkkipaikkaa. Ruokana oli hernekeittoa, tottakai. Ruona jälkeen vanhemmat alkoivat saapua leiriin katsomaan, miten olimme pärjänneet. Lauontain leirimestari-radalla (järven ympärikävelyn) voittajat julkistettiin ja kaikki saivat palkintoja. Sitten me lähdimmekin.

Teksti: **Petja**

Kuvat: **Pihlis ja Antto**

Haluatko Ällikän jatkossakin paperisena?

Ällikkä-lehteä on jo vuosikymmeniä postitettu lippukunnan jäsenille, tukiyhdistyksen jäsenille sekä suurelle joukolle muita Kalevan Karhujen toiminnasta kiinnostuneita henkilöitä ja yhteistyötahoja. Kaiken kaikkiaan Ällikkä postitetaan tällä hetkellä noin 200 kappaletta. Tällaisen lehtimäärän monistus ja postitus on varsin merkittävä kuluerä lippukunnalla. Ällikän sähköinen versio on ollut kaikille vapaasti luettavissa Kalevan Karhujen nettisivuilla jo yli kymmenen vuoden ajan.

Saamamme palautteen mukaan suuri osa Ällikän lukijoista haluaa yhä lukea Ällikkänsä paperisena versiona, kotiin kannettuna. Mutta moni on myös ollut sitä mieltä, että heille riittäisi hyvin myös pelkkä sähköinen versio. Ja jotkut nykyisellä jakelulistalla eivät ole lainkaan kiinnostuneita koko lehdestä.

Nyt kaikilla nykyisillä Ällikän vastaanottajilla on mahdollisuus päättää, miten (jos mitenkään) Ällikkänsä haluavat lukea:

1. Jos haluat Ällikän paperiversion kotiin kannettuna myös jatkossa, sinun ei tarvitse tehdä mitään. Kaikki jatkuu niin kuin ennenkin.
2. Jos et tarvitse paperiversiota, mutta haluat sähköpostiisi tiedon, kun uusi Ällikkä ilmestyy sähköisenä versiona, tai
3. et halua Ällikkää enää lainkaan, ilmoita asiasta lippukunnan jäsenrekisterin hoitajalle Mikko Pihlajamäelle,
mikko.pihlajamaki@kalevankarhut.net.

Kaikille alle 18-vuotiaille jäsenille Ällikkä postitetaan joka tapauksessa. Näin taataan että lehti - ja siinä olevat tärkeät tiedotteet - on varmasti koko perheen luettavissa.

Ilmoitathan myös jos Ällikän postitusosoitteesi ei ole enää ajan tasalla niin korjaamme asian ensi tilassa.

Uusi jäsenrekisteri on nimeltään “Kuksa”

Partiolaisten uusi jäsenrekisteri on otettu käyttöön kesäkuussa. Uuden jäsenrekisterin nimi on “Kuksa” ja se korvaa vanhan Polku-jäsenrekisterin. Kuksassa partiolaiset näkevät omat tietonsa ja pääsevät myös päivittämään niitä. Myös joihinkin tapahtumiin ilmoittautumaan Kuksan kautta.

Uusi järjestelmä löytyy osoitteesta <https://kuksa.partio.fi>. Ensimmäisellä kerralla jokaisen käyttäjän on rekisteröidyttävä luodakseen itselleen oma **PartioID**:n:

1. Mene osoitteeseen <https://kuksa.partio.fi>
2. Sivun alalaidassa lukee “Eikö sinulla ole vielä PartioID:tä?”. Klikkaa Rekisteröidy-painiketta.
3. Kirjoita Jäsennumero-kenttään jäsennumerosi ja Sähköpostiosoitte-kenttään sähköpostiosoitteesi, joka on tallennettu tietoihisi jäsenrekisterissä. Sähköpostiosoitteen on oltava sama, jotta rekisteröityminen onnistuu.
4. Valitse kirjautumistapa, jolla haluat PartioID:tä käyttä. Valittavana on joko Google-tili tai erillisen käyttäjätunnuksen ja salasanan luominen.

Toimi sivulla olevien ohjeiden mukaan.

5. Nyt sinulla on oma PartioID, jota käyttämällä pääset tästä lähtien kirjautumaan Kuksaan.

Jos et tiedä jäsennumeroasi, tai jos jäsenrekisteristä puuttuu sähköposti-osoitteesi, tai se on väärä, ota yhteyttä lippukunnan jäsenrekisterinhoitajaan (yhteystiedot jäljempänä).

Kuksaan lisätään myös huoltajien tiedot. Tätä varten kaikki alle 18-vuotiaat täyttävät yhteystietolomakkeen, joka jaettiin Aloituskokouksessa. Lomakkeen saa myös omalta ryhmänjohtajalta tai Kalevan Karhujen nettisivuilta. Täytetty lomake palautetaan omalle ryhmänjohtajalle, tai suoraan lippukunnan jäsenrekisterinhoitajalle (yhteystiedot jäljempänä), joka lisää tiedot Kuksaan. Lisäyksen jälkeen huoltaja saa sähköpostiinsa viestin, jossa kerrotaan huoltajan oma “jäsennumero”, jota käyttämällä pääsee luomaan oman PartioID:nsä yllä olevien ohjeiden mukaisesti. Tämän jälkeen huoltaja pääsee kirjautumaan järjestelmään ja näkemään omien huollettaviensa tiedot.

Muutamia muistettavia asioita Kuksan käytössä:

- Partiolaiset yhteystiedoissa oleviin puhelinnumero- ja sähköpostiosoitte-
kenttiin kirjataan **partiolaisen omat tiedot, ei huoltajan tietoja**. Huoltajan tiedot kirjataan erikseen huoltajan tietoihin.

- Puhelinnumero on Kuksassa “pakolininen” tieto, jota järjestelmä ei anna jättää tyhjäksi. Tästä syystä, jos partiolaisella ei ole omaa puhelinnumeroa, kirjataan kenttään numero “1234567890”.

Lippukunta ja ryhmien johtajat käyttävät Kuksaa jäsentietojen kirjaamisen lisäksi myös yhteydenpitoon kotien kanssa, joten on tärkeää, että partiolaisten ja huoltajien yhteystiedot ovat siellä aina ajan tasalla.

Kaikissa jäsenrekisteriasioissa teitä auttelee ja kysymyksiinne vastaillee lippukunnan jäsenrekisterinhoitaja Mikko “Pihlis” Pihlajamäki, mikko.pihlajamaki@kalevankarhut.net, puh. 050 4861 444.

Silppu Säkki

1§ Aloituskokouksessa Hiipan Pojat luovuttivat lippukuntansa pöytäviirin Kalevan Karhuille.

2§ Lordit-diskossa on jo karaoket kokeiltu, vaikka seiniä vasta pystytettiin.

3§ Mikä on kaunis, kevyt, vaalea ja keskimäärin seitsemän miehen voimalla hellitty? – Uudemman kämpän kattoeriste tietenkin.

4§ Saarijärven hiirillä hankaluuksia, sillä nykyisiin kämpän kattoeristeisiin ei voi pesiä.